

Sygn. akt I PK 74/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa Ogólnopolskiego Związku Zawodowego [...] w K.

na rzecz W. P. i M. M.,

przeciwko [...] Szpitalowi [...] w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych w dniu 31 stycznia 2019 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Spółecznych w K.

z dnia 26 października 2017 r., sygn. akt VII Pa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. odstępuje od obciążenia strony pozwanej kosztami postępowania kasacyjnego powoda.**

## UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z 26 października 2017 r. umorzył postępowanie apelacyjne w sprawach z powództw Ogólnopolskiego Związku Zawodowego [...] w K. na rzecz M. S., A. K. i B. K. i oddalił pozostałe apelacje skarżącego [...] Szpitala [...] w K. wniesione od wyroku Sądu Rejonowego w K. z 30 grudnia 2016 r., którym zasądzono pracownikom określone kwoty tytułem wynagrodzeń. Sąd Okręgowy potwierdził, że Porozumienie z 24 czerwca 2010 r. w sprawie zawieszenia stosowania niektórych przepisów prawa pracy nie dotyczyło stosowania całego regulaminu wynagradzania, a jedynie opóźnienia wprowadzenia podwyżek związanych ze stopniami zaszeregowania i stosowania tych postanowień

w sposób ustalony w porozumieniu. Ma charakter normatywny i nie ma podstaw aby traktować je jako nieważne w jakiejś części.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na „szereg istotnych zagadnień prawnych”:

1. jaki jest przedmiotowy zakres oparcia na ustawie postanowień porozumienia o zawieszeniu stosowania w całości lub w części przepisów prawa pracy, określonego przepisem art. 9<sup>1</sup> § 1 k.p., określających prawa i obowiązki stron stosunku pracy – w szczególności jaki jest dopuszczalny zakres przedmiotowy porozumienia zbiorowego, dla którego jedynym oparciem na ustawie w rozumieniu art. 9 § 1 k.p., jest norma określona przepisem art. 9<sup>1</sup> § 1 k.p.?

2. czy dopuszczalne jest zawarcie w porozumieniu, o którym mowa w przepisie art. 9<sup>1</sup> § 1 k.p. postanowień niedotyczących zawieszenia stosowania w całości lub w części przepisów prawa pracy określających prawa i obowiązki stron stosunku pracy, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej – czy takim postanowieniem zawartym w porozumieniu o zawieszeniu stosowania w całości lub w części przepisów prawa pracy, określających prawa i obowiązki stron stosunku pracy, w przypadku braku ich oparcia na ustawie na innym przepisie prawa powszechnie obowiązującego, przysługuje walor normatywności?

3. jaki skutek ma zawarcie porozumienia o zawieszeniu stosowania regulaminu wynagradzania w okresie pomiędzy podaniem go do wiadomości pracowników, a jego wejściem w życie? Czy zawieszenie regulaminu wynagradzania na mocy porozumienia określonego przepisem art. 9<sup>1</sup> § 1 k.p. w powyższym terminie powoduje równocześnie zawieszenie biegu terminu dwutygodniowego od dnia podania go do wiadomości pracowników czy też termin ten będzie dalej, a zawieszenie regulaminu wynagradzania ma faktyczny skutek dopiero od dnia upływu ww. terminu?

Powód wniósł o nieprzyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia zasadnej podstawy przedsądu i dlatego nie został uwzględniony.

Sformułowane pytania nie stanowią istotnych zagadnień prawnych, gdyż nie wykraczają poza zwykłą wykładnię i stosowanie prawa.

Skarżący sformułował zagadnienia (pytania) i w istocie sam na nie odpowiada w uzasadnieniu wniosku. Funkcja pierwszej przesłanki przedsądu, czyli istotnego zagadnienia prawnego nie może być redukowana do żądania potwierdzenia przez Sąd Najwyższy prawidłowości zapatrywania strony na wykładnię określonej kwestii prawnej. Inny jest cel tej przesłanki przedsądu. Chodzi o problem prawny rzeczywiście istniejący, czyli nie poprzestający tylko na określonej (proponowanej) wykładni, lecz wynikający z różnych wątpliwości, racji, argumentów raczej sprzecznych, odpowiednio opracowany i przedstawiony. Znaczenie ma więc problem prawny o randze podobnej do pytania prawnego (art. 390 k.p.c.). Taka sytuacja nie występuje w zagadnieniu, gdyż do określonych racji skarżącego przedstawionych w uzasadnieniu wniosku należałoby wskazać kontrargumenty, aby stwierdzić problem prawny, a to nie należy do Sądu Najwyższego.

Po wtóre istotne zagadnienie prawne nie może polegać na wymaganiu odpowiedzi na pytanie podobne do kazusów prawnych, w sytuacji gdy odpowiedź jest ściśle uwarunkowana od stosowania prawa w konkretnej sprawie. Innymi słowy zagadnienia są ściśle powiązane z rozstrzygnięciem oddalającym apelację strony skarżącej, czyli znaczenie ma ocena zastosowania prawa w określonej sytuacji.

Podkreśla się to, gdyż w podobnej sprawie skarżącej Sąd Najwyższy wyrokiem z 1 marca 2018 r., I PK 168/18 oddalił jej skargę kasacyjną. Z wyroku tego wynika odpowiedź w kwestiach zgłoszonych w zagadnieniach, czyli wobec porozumienia szerszego niż tylko na podstawie art. 9<sup>1</sup> § 1 k.p. oraz jego skutków. Sąd Najwyższy stwierdził, że: 1) Porozumienie pomiędzy pracodawcą i działającymi u niego organizacjami związkowymi o zawieszeniu stosowania regulaminu wynagradzania (art. 9<sup>1</sup> § 1 k.p.) może zawierać także inne postanowienia regulujące sytuację prawną pracowników w okresie zawieszenia tego regulaminu, rekompensujące choćby częściowo umniejszenie praw przewidzianych w tym regulaminie; 2) Zawarcie porozumienia między pracodawcą i działającymi u niego organizacjami związkowymi w sprawie zawieszenia stosowania regulaminu wynagradzania, który jeszcze nie wszedł w życie, wywiera taki skutek, że po

ogłoszeniu regulamin ten wchodzi w życie i w tym samym dniu jego stosowanie ulega zawieszeniu (art. 9<sup>1</sup> § 1 w związku z art. 77<sup>2</sup> § 6 k.p.).

Wykładnia ta została zaaprobowana w postanowieniach Sądu Najwyższego odmawiających przyjęcia do rozpoznania kolejnych skarg kasacyjnych skarżącej (postanowienie z 6 listopada 2018 r., I PK 52/18 i dalsze wskazane w nim postanowienia w sprawach I PK 165/17, I PK 166/17, I PK 175/17, I PK 217/17, I PK 3/18, I PK 249/17).

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

Zważając na poprzednie orzeczenia nie obciążono pozwanej kosztami postępowania kasacyjnego powoda (art. 102 k.p.c.).